Dosarul nr. 4r-1967/24 *(4-24003553-02-4r-02052024)*
Judecător: Elena Bolocan

D E C I Z I E
În numele Legii

02 octombrie 2024 *****
Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Oxana Robu
Judecători: Vitalie Budeci și Vladislav Schibin

A examinat în ordine de recurs, *fără participarea părților,* recursul declarat de agentul constatator INSP al IGP MAI, Ursu Adrian împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 martie 2024, în cauza contravențională intentată în privința lui Vrînceanu Ion în comiterea contravențiilor prevăzute de art. art. 228 al. (7) și 240 alin. (1) Cod Contravențional, și –

Termenii de examinare a cauzei:
În instanța de fond: 05.01.2024 – 26.03.2024;
În instanța de recurs: 02.05.2024 – 02.10.2024.
Procedura de înștiințare legală a fost efectuată.

Asupra recursului declarat de agentul constatator INSP al IGP MAI, Ursu Adrian împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 martie 2024, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,

C O N S T A T Ă:

1. Agentul constatator Ursu Adrian din cadrul INSP, examinând în fond cauza contravenţională, la 02 iulie 2023 a întocmit în privinţa lui Vrînceanu Ion, născut la *****, IDNP *****, procesul verbal cu privire la contravenţie MAI06 059602 din 02 iulie 2023, în temeiul cărora Vrînceanu Ion a fost tras la răspundere şi sancţionat pentru comiterea contravenţiilor prevăzute de art. 228 alin. (7) şi art. 240 alin. (1) Cod contravenţional al Republicii Moldova, fiindu-i aplicată sancţiunea contravenţională cu amendă în mărime de 24 UC + 30 UC: 1200 + 1500 lei.

Conform procesului verbal şi deciziei agentului constatator, Vrînceanu Ion a fost recunoscut vinovat şi sancţionat în temeiul art. 228 alin. (7) şi art. 240 alin. (1) Cod contravenţional al Republicii Moldova, pentru faptul că, la 02 iulie 2023, ora 16:20, în *****, str. Ion Creangă nr. 78, conducând mijlocul de transport

„Mercedes” GLE 250, exploata mijlocul de transport cu geamurile din faţă umbrite, cu plase, şi a parcat mijlocul de transport pe banda de troleibuze, ignorând indicatorul 5.37.1 prevăzut de Regulamentul circulaţiei rutiere, încălcând pct. 121 lit. e), 122 subpunctul 6 lit. e) din Regulamentul circulaţiei rutiere.

2. Prin *hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 martie 2024* s-a admis contestația depusă de către Vrînceanu Ion și s-a încetat procesul contravenţional pornit în temeiul procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator MAI06 059602 din 02 iulie 2023, în temeiul cărora Vrînceanu Ion a fost tras la răspundere şi sancţionat pentru comiterea contravenţiilor prevăzute de art. 228 alin. (7) şi art. 240 alin. (1) Cod contravenţional al Republicii Moldova, pe motiv de nulitate a procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare.

3. *Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 martie 2024 a declarat recurs agentul constatator INSP al IGP MAI, Ursu Adrian prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă rejudecarea cauzei în prima instanță, într-un alt complet de judecată.*

În motivarea cerințelor, recurentul a invocat următoarele aspecte:

- în baza probelor acumulate, care servesc la constatarea existenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, agentul constatator întocmeşte procesul-verbal cu privire la contravenţie, întemeindu-și acţiunile pe probele acumulate, care constituie temei de remitere a cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

- în contextul normelor precitate, recurentul statuiază asupra faptului că agentul constatator, subsemnatul Ursu Adrian, a respectat normele procesuale şi materiale expuse, totodată a prezentat probele acumulate în cadrul dosarului contravențional intentat împotriva cet. Vrînceanu Ion.

4. În conformitate cu art. 3 alin. (1) Cod de Procedură Penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

În conform art.471 alin.(1) alin.(1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod Contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de *a respinge recursul declarat de agentul constatator INSP al IGP MAI, Ursu Andrian împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 martie 2024, ca fiind nefondat,* reieșind din următoarele considerente.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

5.2. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Conform prevederilor art. 8 alin. (2) Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Codul Contravențional al RM, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform prevederilor art.14 alin. (1)–(3) din Codul Contravențional al RM, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate,

ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia şi putea să le prevadă.

Potrivit art. 374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. (2^1) Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. (3) Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 alin. alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza

constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie în stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează, cât și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În temeiul prevederilor art. 458 Codul Contravențional al RM, examinând cauza contravențională, instanță de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, iar potrivit prevederilor art. 460 Codul contravențional, instanță de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice şi juridice ale cauzei.

Conform prevederilor art. 425 Cod Contravențional al RM, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

5.3. Colegiul Penal, prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății, reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Astfel, Colegiul Penal reține că, prin decizia asupra cauzei contravenționale MAI06 059602 din 02 iulie 2023, lui Vrînceanu Ion i s-a imputat că, în data de 02 iulie 2023, ora 16:20, în *****, str. Ion Creangă nr. 78, conducând mijlocul de

transport „Mercedes” GLE 250, exploata mijlocul de transport cu geamurile din faţă umbrite, cu plase şi a parcat mijlocul de transport pe banda de troleibuze, ignorând indicatorul 5.37.1 prevăzut de Regulamentul circulaţiei rutiere, încălcând pct. 121 lit. e), 122 subpunctul 6 lit. e) din Regulamentul circulaţiei rutiere.

Totodată, Vrînceanu Ion a fost tras la răspundere şi sancţionat pentru comiterea contravenţiilor prevăzute de art. 228 alin. (7) şi art. 240 alin. (1) Cod contravenţional al Republicii Moldova, fiindu-i aplicată sancţiunea contravenţională cu amendă în mărime de 24 UC + 30 UC: 1200 + 1500 lei.

În drept, în temeiul art. 228 alin. (7) Cod contravenţional al RM, exploatarea vehiculelor cu parbrizul sau cu suprafeţele de geam ale portierelor din faţă umbrite ori pe care sînt amplasate diferite obiecte, care diminuează cîmpul vizual al conducătorului, contrar prevederilor Regulamentului circulaţiei rutiere, se sancţionează cu amendă de la 12 la 24 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod contravenţional, nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere si de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulaţie si a celui destinat vehiculelor de rută, se sancţionează cu avertisment sau cu amendă de la 10 la 12 unităţi convenţionale cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (2) din Codul contravenţional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Din materialele cauzei, instanţa de recurs reţine că, la caz nu există nici o probă ce ar dovedi vinovăția lui Vrînceanu Ion în comiterea contravenţiilor incriminate.

Astfel, materialul contravențional este compus din foaia de titlu, borderou, contestație procesul verbal cu privire la contravenție Seria Nr. MAI06 059602 din 02.06.2023 și două poze, însă, din imaginele prezentate nu poate fi identificat locul şi circumstanţele de timp ale comiterii contravenţiei, precum şi în circumstanţele în care nu a fost documentată procedura de efectuare, ridicare şi anexare a acestor imagini fotografice.

Prin urmare, la materialele dosarului lipsesc probe pertinente, concludente și utile sub formă de: proces-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile

persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză – cum expres prevede norma precitată – care ar dovedi faptul comiterii contravenției de către Vrînceanu Ion, existând doar poziția, apreciată de instanță ca subiectivă, a agentului constatator.

În temeiul pct. 121 lit. e) din Regulamentul circulaţiei rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. Nr. 357 din 13-05-2009, este interzisă exploatarea vehiculului prin retragerea plăcilor cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare în cazurile în care: e) parbrizul sau suprafeţele de geam ale portierelor din faţă sînt umbrite, contrar prevederilor punctului 122 subpunctul 6) litera e) din prezentul Regulament.

În temeiul pct. 122 subpunctul 6) litera e) din prezentul Regulament, este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sînt depistate devieri de la normativele tehnice şi ecologice: 6) Alte condiţii tehnice: e) parbrizul sau suprafeţele de geam ale portierelor din faţă sînt umbrite ori pe acestea sînt amplasate diferite obiecte, care diminuează cîmpul vizual al conducătorului.

Potrivit Anexei nr. 3 Indicatoare rutiere - indicatorul rutier 5.37.1 - Direcţiile de deplasare pe benzi.

În acest sens, reieşind din conţinutul procesului verbal cu privire la contravenţie, precum şi materialele cauzei transmise în instanţă, se constată că, în procesul contravenţional nu au fost utilizate mijloace tehnice de documentare, la acţiunile agentului constatator de documentare a conducătorului mijlocului de transport, Vrînceanu Ion, la fel, de către agentul constatator nu au fost administrate probe întru confirmarea circumstanţelor de fapt consemnate.

Conform prevederilor art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă: nu există faptul contravenţiei.

În conformitate cu prevederile art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

În conformitate cu art. 458 alin. (1) din Codul Contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau

agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În accepţiunea reglementărilor în vigoare stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte contravenţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenţionale.

La caz, instanța de recurs reiterează că, agentul constatator nu a prezentat nici o probă ce să confirme vinovăția persoanei de comiterea contravenției imputate.

În conformitate cu art. 425 alin. alin. (1)-(3) din Codul contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina contestatarului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea contestataruluiu acţionează principiul *in dubio pro reo*.

Faţă de cele precizate, instanţa de recurs reține că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problema de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le

pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

La acest capitol instanța accentuează că circumstanțele cauzei urmează să fie constatate cu precizie de către agentul constatator în cadrul urmăririi contravenționale, întrucât, exigențele procesului penal sunt aplicabile și procesului contravențional, astfel, exigențele impuse de prevederile art. 6 din CEDO, sunt importate de către CtEDO și acuzațiilor în materie contravențională, așa cum s-a statuat în cauza Ziliberberg c. Moldovei (hotărârea din 01 mai 2005). Rațiunea instituirii cerinței imperative de indicare cu suficientă precizie a circumstanțelor cauzei săvârșirii faptei contravenționale a fost aceea de a-i permite instanței cercetarea legalității și temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție prin stabilirea faptelor materiale și verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o, precum și a caracterului justificat al sancțiunii aplicate.

În acest sens, instanța de recurs reiterează că, la materialele cauzei nu este anexată nici o probă ce ar confirma vinovăția înaintată.

În conformitate cu art. 425 alin. (7) din Codul Contravențional, procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Tot aici, instanța de recurs evidențiază că hotărârea sa trebuie să fie legală, motivată și întemeiată numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Potrivit art. 8 alin. (3), art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii (i.e. contravenţiei) nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului (i.e. contravenientului). Sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente şi utile învinuirea contravențională formulată şi motivată prin faptul că, la 02 iulie 2023, ora 16:20, în *****, str. Ion Creangă nr. 78, conducând mijlocul de transport „Mercedes” GLE 250, exploata mijlocul de transport cu geamurile din faţă umbrite, cu plase şi a parcat mijlocul de transport

pe banda de troleibuze, ignorând indicatorul 5.37.1 prevăzut de Regulamentul circulaţiei rutiere, încălcând pct. 121 lit. e), 122 subpunctul 6 lit. e) din Regulamentul circulaţiei rutiere.

În conformitate cu art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 şi 445, instanța încetează procesul contravențional.

Astfel, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Reeșind din plenitudinea constatărilor efectuate şi din interpretarea sistemică a normelor de drept invocate supra, Colegiul penal este solidat cu aprecierea instanței de fond prin care a reținut încălcarea procedurii de individualizare şi aplicare a sancţiunii în cazul pluralităţii de contravenţii, având în vedere faptul că, în temeiul art. 228 alin. (7) Cod contravenţional al RM, persoana se sancţionează cu amendă de la 12 la 24 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, iar în temeiul art. 240 alin. (1) Cod contravenţional, persoana se sancţionează cu avertisment sau cu amendă de la 10 la 12 unităţi convenţionale cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

Pentru a statua asupra acestei concluzii instanța de recurs subliniază că, Vrînceanu Ion a fost tras la răspundere şi sancţionat pentru comiterea contravenţiilor prevăzute de art. 228 alin. (7) şi art. 240 alin. (1) Cod contravenţional al Republicii Moldova, fiindu-i aplicată sancţiunea contravenţională cu amendă în mărime de 24 unități convenționale și respectiv 30 unități convenționale, ceea ce echivaleazpă cu 1200 lei și respectiv 1500 lei.

În acelaşi context, în temeiul art. 44 Cod contravenţional, în cazul în care una şi aceeaşi persoană săvârşeşte două sau mai multe contravenţii, se aplică sancţiune pentru fiecare contravenţie în parte. *Dacă persoana este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor contravenţii, se aplică sancţiune pentru fiecare contravenţie în parte, stabilindu-se definitiv sancţiunea pentru concurs de contravenţii prin absorbţia sancţiunii mai uşoare de sancţiunea mai gravă ori prin cumulul sancţiunilor aplicate în limitele stabilite de articolul care prevede sancţiunea mai gravă*, la caz, Vrînceanu Ion a fost sancţionat pentru fiecare contravenţie în parte cu încălcarea limitelor legale și anume, pentru contravenția prevăzută de art. 240 al. (1) Cod contravențional, agentul constator i-a aplicat sancțiunea în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul a 1500 lei, iar sancțiunea prevede pedeapsă sub formă de amendă de la 10 la 12 unități convenționale. În consecvență, pedeapsă definitivă, la fel, fiind aplicată cu încălcarea limitelor sancţiunii definitive.

Mai mult, Colegiul Penal reține că, agentul constatator nu a indicat în cererea de recurs care este motivul și temeiul legal al casării hotărârii primei

instanțe, or, un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată nu poate constitui temei de casare a acesteia.

În continuare, Colegiul Penal relevă, că recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat doar dezacordul cu hotărârea emisă, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat.

În atare circumstanțe Colegiul Penal reține, că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată şi motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruis versus Spania).*

Or, conform art. 470 alin.(3) Cod Contravențional instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situația contravenientei, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Colegiul Penal consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu argumentele instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost constatate.

5.4. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

6. În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat de agentul constatator INSP al IGP MAI, Ursu Adrian împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 martie 2024urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii instanței de fond.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), 474 Cod Contravențional al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Recursul declarat de agentul constatator INSP al IGP MAI, Ursu Adrian împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 martie 2024, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui Vrînceanu Ion în comiterea contravențiilor prevăzute de art. art. 228 al. (7) și 240 alin. (1) Cod Contravențional, *se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.*

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Oxana Robu

Judecător: Vitalie Budeci

Judecător: Vladislav Schibin